

N. M. KROMANN

FANØ-SLÆGTEN WARRERS ÆLDSTE LED

SÆRTRYK AF FANØ UGEBLAD 1930-31

med nogle Tilføjelser.

N. M. KROMANN'S FORLAG, ESBJERG.

Trykt i Fanø Ugeblads Trykkeri,
Nordby 1931.

Nordby Kirke

Personalhistoriske Oplysninger m. v. om Slægten Warrer.

Ved N. M. Kromann.

Peder Nielsen Warrer (Slægtens Stamfader) var i 1672 og Aarene forud kommen i en Gæld af 25 Slettedaler og 2 Mark til Købmand Laurids Nielsen Lunde i Varde, som han ikke saa sig i Stand til at betale, og Kreditor gør derfor Udlæg hos ham. Hans Ejendele beskrives da saaledes:

Et 3 Fag Kvisthus (d. v. s. et Hus med Arkengab) og 2 Fag Salshus sammenbygget med Gregers Hansens, som med alt Indbo „Vinduer, Døre, Skærvægge, Loftskud, Tømmerværk, Land og Grund“ blev vurderet til samme Beløb som Gælden beløb sig til. Kreditor, der forøvrigt var en Aagerkarl og Pengepuger, viser sig dog saa ædelmodig, at han lader Warrer faa Lov til at bo til Leje for en aarlig Afgift af 3 Slettdaler, som han rettidig betaler til og med Aaret 1699, altsaa i 27 Aar, da han ikke længere kan betale. Han bliver nu ved Kongens Foged sat ud af Huset og desuden dømt til at betale Processen Omkostninger, derunder Bekostning til Papir og Prokuraterløn samt Vognleje fra Varde til Strandby og Færgepenge ialt 2 Rigsd. 3 Mark og 4 Skil. Han er da omtrent 69 Aar. Hans nøjagtige Alder har ikke kunnet fastsættes, men han er født c. 1630. Hans Dødsdag kendes heller ikke, da der er Mangler ved Nordby Kirkebog de paagældende Aar.

I Fanø Birks Tingbog 31. Oktbr. 1689 omtales *Mathias Pedersen*. Peder Warrers Søn, altsaa en Søn af forannævnte. Han indstævnes af Raadmand Peder Lauridsen i Ribe (tillige med andre Beboere i Nordby og Sønderho) til Betaling af et til ham skyldigt Beløb „hvormed han havde forstrakt ham til sit Fiskeris Fremme.“

I 1698 d. 17. Nov. stævnes han af Hans Jensen i Boldersager „for Boghvede han har bekommet i 1696 til et Beløb af 3 Slettdaler, for 1697 10 Slettdaler og for 1698 7 Slettdaler“.

Nævnte Peder Lauridsens Arvinger lod Faderens Tilgodehavende paa Fanø indrive efter hans Død. I Tingbogen d. 8. Avg. 1709 hedder det:

„*Johanne, sal. Mathias Wahrers Enke*, skyldig saavel efter Forskrivning som videre til hendes og Børns Konsevation til deres Fiskeris Fortsættelse bekomne Varer som paa Hovedbogens Fol. 16 og 288 er anført tilsammen efter Beregning til 1703 i Penge 20 Slettdaler og 10 Skil.“ hvilket Beløb hun ikke kan betale.

Kreditor mener, at da Beløbet er hende forstrakt til Børnenes Underhold saa bør de „hendes Sønner og Børn“ betale Beløbet. Hendes økonomiske Tilstand er ligesaa slet i 1718, da den 13. Jan. hendes „tvende Døtre Mette og Anne Mathiasdatter dømmes til at betale 4 lettdaler 3 Mark og 4 Skil. til en Sånd i Boldersager.“

Mathias Pedersen Warrer døde omkr. 1700. Han havde 4 Døtre og 2 Sønner, men sidstes Børn har ikke beholdt Navnet Warrer.

Niels Mathisen Warrer, en Søn af sidstnævnte idømmes 2. Marts 1719 en Bøde paa 1 Rgdl. for ulovligt at have samlet Rav paa Stranden. Han døde omkring 1722.

Anne Warrer, en Datter af Peder Nielsen Warrer er bleven tidlig Enke. I Listerne over Kvæg- og Kopskat (Rigsarkivet) hedder det: „*Anne Warrer*, har et Barn, kan ikke give Skat.“

Jens Nielsen Warrer fæster 29. Maj 1731 „den ringe Hus Anders Hollænder“ i Fæste havde og frakom for 1 Rdl.

Anders Nielsen Warrer, S. af Niels Pedersen W. og Mette Andersdatter f. 1717, levede 1777 g. Ellen, levede 1777. Ejede en Fiskebaad „Nobel“.

Niels Andersen Warrer, S. a. sidstnævnte, var Færgemand, han døde 1783 c. 40 Aar og efterlod sig kun Døtre. Han efterlod sig bl. a. „1 Færgebaad, 1 Isbaad,

1 Vadmels Havkappe og 1 Skindpels“.

Søren Andersen Warrer, Broder til sidstnævnte var Fisker. Han døde 1800 og havde kun en Datter. Han efterlod sig en Fiskebaad „Norsk“, vurderet til 100 Rgd., 8 Fiskegarn, 7 Stikker Line (til Krogfiskeri) 2 Linetruge og 2 Dover.

Mathias Andersen Warrer, Broder til sidstnævnte førte Skib fra Holland i mange Aar og tjente store Penge derved. Han efterlod sig en Bogsamling indeholdende Bøger af oplysende Art og om Sømandskundskab, baade danske, tyske og hollandske samt 16 Søkort.

Hans efterladte Klædningen var af fineste Art: Gule Manchester Bukser, gulstribede do., 1 brun Klædeskjole med Sølvknapper, 6 Atlaskes Veste i flere Farver, Manchetskjorter, korte Benklæder med Sølvknapper, Sko med Sølvspænder, Si'kehatte med Sølvspænder, Silkehalsbind i mange Farver, flere Oktanter og Kvadranter. Han døde 1792 c 35 Aar. Havde kun et Barn, en Søn Anders, der ikke førte Navnet Warrer.

Fisker Jens Nielsen Warrers Hustru Maren Clausdatter døde 1792. Efter hendes Død blev Ejendom og Fiskeredskaber solgt ved Avktion 8. Fbr. 1793 og indbragte 235 Rdl. 1 Mark og 3 Skl.

Salshuset, der blev optraadt for 60 Sletdaler bestod af 9 Fag, blev ikke solgt, da der hæftede den Klausul derpaa, at de to ugifte Døtre Maren og Karen skulde have fri Bopæl deri deres Levetid, eller og at Køberen i det skulde opføre 2 Fag nyt Hus til dem.

Stamfaderen til hele den nuværende egentlige Slægt Warrer

Skibsfører

Jacob Nielsen Warrer

mistede sin første Hustru 1820, og han er nu Enkemand i 9 Aar indtil 1829, da han bliver gift med Anne Johannesdatter af Sønderho hvortil han da flytter. Forinden dette Ægteskab finder Sted, maa han skifte sine Ejendele med sine 6 Børn. Han søger og opnaar Bevilling paa at holde Samfrædeskifte uden Skifterettens Mellemkomst, hvilket Skifte tager sin Begyndelse 7. Marts 1829. Hans Ejendele opgøres da saaledes:

Huset No 24 104 Lægd ved	
Odden i Nordby	Rbd. 600
Et Hus Nr. 19 i Sønderho	” 150
Et gammelt Hus	” 80
Jordstykker og Eng	” 500
Alt Indbo af hvad Navn nævnes	
kan	” 300

1/8 Part i sit førende Skib „Engelborg Kjerstine“	” 200
1/8 Part i Jens S. Terkelsens.	
Evert	” 40
Tilgode hos Søsteren Anker Pedersens Enke	” 200
— Anders N. var rer	” 80
— Fkibsf. Anders Bertelsen i Fællig med Hans Nielsen i Forum	” 200
— Winther H. Winthersen ...	” 80
	Rbd. 2430

Skyldig ialt	Rbd. 730
Skifteomkostninger ..	” 50
Til egen Begravelse i sin Tid	” 50 ” 830
	Netto Rbd. 1600

Af dette Beløb erholder han selv Halvdelen, 800 Rdl., 4 Sønner hver en Broderlod paa 160 Rbd. og 2 Døtre hver en Søsterlod paa 80 Rbd. Den ældste af Børnene Datteren Sidsel er gift med Skibsfører Christian Ehrenreich Husted og faar sin Arvepart udbetalt kontant. Sønnerne Jens og Niels erklærede, at de selv vilde berigtige deres Arvepart med deres Fader enten ved Udbetaling af Kontanter eller lade Beløbet henstaa mod Sikkerhed, hvori deres Værge Jes Madsen samtykkede. Sønnerne Jens Nielsen og Søren og Datteren Anne, hvis Arvepart tilsammen androg 400 Rbd., erklærede at ville lade dette Beløb blive staaende mod Prioritet i Huset, der er brandforsikret for 600 Rdl.

Videre erklærede Enkemanden, at han vilde forpligte sig til at underholde de umyndige, 2 Sønner og 1 Datter, og give dem en god og anstændig Opdragelse til Sønnerne har fyldt deres 18de Aar, og hvis Datteren indgaar Ægteskab da at gøre hendes Bryllup efter anstændig Skik og Brug og ydermere til Udstyr en og en halv Sengeklæder og de øvrige Klæder, som andre Mennesker bruger samt en Spinderok som ialt anslaaes til en Værdi af 120 Rbd. Sølv. Sønnen Jens skal have et Sæt sort Klædes Tøj, en fuldkommen Seng, komplet Køjeklæder og 1 Skibsskiste, hvilket alt anslaaes til en Værdi af 110 Rbd. Sølv. Sønnen Niels skal have fri Lærdom i Navigationen og Omkostningerne til Styrmandseksamen, 1 Sæt sort Klædes Tøj og almindelig Gangklæder, 1 Sæt Kirketøj, en fuldkommen Seng og en Skibsskiste, alt til en Værdi af 170 Rbd. Sønnerne Jens Nielsen og Søren hver det samme til en Værdi af 200 Rbd. Dernæst skal Datteren Anne have foruden nævnte Udstyr

i Penge 80 Rbd. ved Giftermaal som Gave for hendes tro Tjeneste.

Til Sikkerhed for de nævnte Gaver og Præentioner giver Enkemanden 1. Prioritet i Huset No. 19, et Stykke Eng paa Forten, 8 Stykker Sødegrund i Vangleje, 2 Stykker do. i Fogedtoften, 1 Styk do. i Graabjerger, 1 Styk do. i Jes Møllers Dal, 1 Styk do. i Nørrebjerger.

Datteren Anne dør allerede Aaret efter, og Faderen slipper altsaa for at udrede hendes Arvepart.

Anne Johannesdatter var Datter af Skibsfører Johannes Nielsen Høj i Sønderho, der tillige var Skibsreder og Strandfoged og en meget velstaaende Mand. Hun bliver gift første Gang med Skibsfører Mads Sørensen Jessen, der forulykker med sit Skib „Liboros“ i de frygtelige Stormdage i Februar 1825. (I Efteraaret 1824 og i Foraaret 1825 rasede der over Nord-søen frygtelige Storme, i hvilke der fra Sønderho omkom 40 Mennesker). Han var en, om ikke rig, saa dog ret velstaaende Mand, der efterlod sig Hus og Jord, Skib og Kontanter og foruden Enken 3 Børn, Maren, f. 1814, Edel, f. 1818 og Johannes, f. 1821. Hun sidder ikke ret længe i Enkestand; men indgaar snart Ægteskab med Enkemanden, den rige Skibsfører Mickel Johansen, der er over 62 Aar, og hun kun 41 Aar.

Skibsf. Mickel Johansen var første Gang gift med Mette Nielsdatter, † 1825, og i dette Ægteskab var der følgende Børn: Anne Mickelsdatter ældre, gift første Gang med Skibsf. Søren Hansen Ibsen, † 1830, anden Gang med Skibsf. Niels Nielsen junior, † 1879, Datteren Abeline Mickelsdatter, gift med Skibsfører Jes Nielsen Jessen, † 1843, Datteren Maren Mickelsdatter, gift 1. Gang med Skibsf. Thomas Lauritsen Brinch, † 1842 2. Gang med Skibsf. Jeppe Nielsen, † 1867, og Datteren Anne Mickelsdatter, yngre, gift første Gang med Skibsf. Jens M. Fischer, † 1824. 2. Gang med Skibsf. Søren Lanridsen Brinch, † 1868.

Mickel Johansen dør 1828 og hans Bo blev opgjort til et Beløb af 18,860 Rbd.; men sammenlignet med Datidens Priser — en Ko kostede 10 Rbd., en Hest 14 Rbd. og et Faar 3 Mark og alt andet i Forhold dertil — vilde Formuen nu have en langt højere Værd. Heraf maatte udredes Halvdelen til Børnene.

Af Værdigenstande, der fandtes i Boet, kan nævnes: 24 Sølvspiseskeer, 11 do. Theskeer, 5 do. Flødeskeer, 4 do. Sukkerklemmer, 2 Sølvbægere, 3 do. Thedaaser, 1 do. Sukkerskaal med et lidet Skib paa,

nu i kgl. Vejer og Maaler Jens Nielsens Eje i Esbjerg, 3 sølvbeslaaede Piber, 5 Sølv Lommeuhre, 1 do. Tobaksdaase, 1 do. Pibehytte, 1 Par Guldknapper, 1 Guldhalsspænde, 1 Par Sko med Sølvspænder, 1 Chenille med Sølvhægter; desuden en Mængde Kobber- og Messinggenstande som Fade, Mortere, Kedler, Spande, Lysestager, Lysesakse og Gryder. Senge med Dynner og Puder til Loftet og Skabene fulde af Linned, Drejls og Silketøjer.

I Stalden 2 Heste, 5 Køer og en holstensk (Stadsvogn), en stor Luksus den Gang.

Huset No. 19 i 107 Lægd, der bestod af 14 Fag Grundmur med 2 Jern Bilægger Kakkelovne, Fortov, Kaalhave og Bredselssrum samt dertil hørende Ladebygning.

Til al den Herlighed gik nu Jacob Nielsen Warrer ind som Ægtemand.

Med Anne Johannesdatter er Warrer gift i godt 18 Aar. Ægteskabet var barnløst.

Aaret efter Anne Johannesdatters Død gifter han sig for 3. Gang. Han er da snart 71 Aar og hans Hustru Lene Nielsdatter godt 24 Aar.

Lene Nielsdatter var først forlovet med Jacob N. Warrers Stedsøn, Johannes Madsen Høj, der omkom paa Havet 1845 som Matros med Skbf. Søren Jacobsen Warrer.

I Jacob N. Warrers Ægteskab med Lene Nielsdatter fødtes 2 Børn, en Datter Anne, der døde 2 Aar gammel, og den siden paa Esbjerg—Englandsruten kendte Dampskibsfører Johannes Jacob Warrer.

Jacob N. Warrer var i nogle Aar Forpagter af Sønderho Strand, og det var i et af disse Aar, at der paa Sønderho Strand blev fundet det største Stykke Rav, man ved nogensinde er fundet paa Fanø Strand. Det indleveredes d. 4. August 1848 af Gaardejer Søren Madsen af hvis Hustru Ravet blev fundet og udbragtes til 180 Kr. paa Auktion. Det havde Form og Størrelse som et 4 Kilos Rugbrød.

Jacob Nielsen Warrer, der oprindelig kun havde Certifikat som Sætteskipper, d. v. s. maatte kun sejle i indenrigsk Fart, blev den 2. April 1813 optaget i Sø-Ekstrarullen og faar da udstedt Patentbrev, der lyder saaledes: „Nærværende Jacob Nielsen Warrer, født i Odden, Nordby Sogn, 35 Aar gammel, blaa af Øjne, sort af Haar, stærk af Skuldre og Ben, har for Sessionen bevist at have de Egenskaber, som Indrullerings-Forordningen fordrer, og dertor meddeles af Sessionen Skipper-Certifikat, hvorefter der tillades ham, efter at have aflagt for vedkommende den i

Indrullerings-Forordningen befalede Skipper-Ed, at føre hvad Skib eller Fartøj han bliver anbetroet, dog skal han forpligtet være, naar det udfordres, at tjene paa hans Majestæts Orlogsflaade i den Kvalitet, hvortil han befindes at være bekvem. Og skal han holde sig de allernaadigst udgangne Forordninger efterrettelig.

Om hans senere Virksomhed som Skibsfører meddeles følgende:

I Efteraaret 1806 lod Jacob Nielsen Warrer sig befragte af Regeringen til at sejle med Korn fra Jylland til Hertugdømmerne — det saakaldte Magasinkorn til Brug for Garnisonerne dernede — og i Everten „Mette Claudiane“, der var paa $9\frac{1}{2}$ Læster, indtog han sidst i November i Ringkøbing 700 Tdr. Havre bestemt for Itzeho og underskrev et Certepati, der ordret lyder saaledes:

„Til Hans kongelige Majestæts Tjeneste er sluttet følgende Certeparti med Skipper Jacob Nielsen Warrer.

Bemeldte Skipper Jacob Nielsen Warrer forbinder sig til i sin førende Jagt „Mette Claudiane“, drægtig $9\frac{1}{2}$ Kammercelæst, som skal være inden og uden vel kalfatret samt med gode og erfarne Søfolk forsynet, saa snart muligt indtage 700 Tdr. Havre, som af Amtsforvalter Møller frit inden Skibsbørde leveres og tilmaales og samme Kvantum Havre at transportere til Itzeho, hvor denne Havre afleveres til Magistraten sammesteds imod Kvittering in duplo, af hvilke den ene, nemlig Primakvitteringen, som meddeles særskildt, tilsendes Afladeren den bemeldte Amtsforvalter Møller, og naar Skipperen med Secundakvitteringen, som tegnes paa dette Certeparti, for det kgl. Rentekammer godtgør at have rigtig afleveret den fulde Ladning, skal den ham, med Vilkaar at svare til Maalet og selv for egen Regning at besørge Skibet med fornøden Garnering, akkorderede Fragt Firsindstyve Skilling dansk Kurant pr. Tønde blive betalt her paa Amtsstuen. Af den indladede Havre bliver som sædvanlig ved dertil udnævnte kyndige og uvildige Mænd i Skipperens Overværelse at udtage og forsegle 3 Prøver, og efter at samme tillige af Skipperen er forsegle, skal den ene følge Ladningen og de to leveres til Afladeren. Skipperen er ikke forbunden til i det for Ladningens Modtagelse udstedende Bevis at anføre andet end, at denne Havre er ved Annammelsen befunden saaledes, som førbemeldte af Ladningen i hans Overværelse udtagne og forseglede Prøver udviser. Ligesom Skipperen er pligtig til efter Plakaten af 22

Aug. 1788 at modtage Havren med løs Maal, saa bliver han og berettiget til med lige Maal at aflevere samme, og tillades det ham at medtage og med Afladerens Segl forsynet dansk justeret Tønde til Brug ved Udmaalingen.

Da Skipperen er fragtet for kgl. Regning, er det ham ikke tilladt enten for egen eller andres Regning tillige i Fartøjet at indtage noget andet af den Slags Korn.

Til Ladningens Konservasjon og Rejsens Befordring at forholde sig saaledes, som det en erfaren Skipper velegner og anstaar, og især om han formedelst kontrær Vind eller anden Aarsag skulde blive nødt til længe at holde Søen, da ifølge Lovens 4. Bogs 2. Kapt. 11. Art at have flittig Agt paa, at Havren i Skibet vorder kastet, for at forekomme Muggenhed og Bedærvelse. Ligesom Ladningen passerer fri ved Toldstederne, saa betaler Skipperen selv, hvad af Fartøjet erlægges.

Endelig skal Skipperen i Tilfælde af Søskade være forbunden til allerførst og forinden han om Ladningens Udlosning og Skibets Reparation indlader sig med nogen privat Person adresserer sig til dette Steds Øvrighed, hvor han formedelst Søskade i een eller anden Havn maatte indkomme, saafremt han vil vente Godtgørelse for, hvad han sig i Henseende til Ladningen foretager paa det af Øvrigheden i sligt Tilfælde kan paase den kongelige Interesse.

Ringkøbing Amtstue, d. 15. Novbr. 1806.

H. MØLLER.

Men kort efter Afsejlingen blev det Storm og Modvind, og da han derved fik Søskade, maatte han søge Havn ved Nordby.

Ved Undersøgelsen viste det sig, at der var gaaet Varme i Ladningen, som det af den Grund var nødvendigt at udlosse. Warrer havde paa behørig Maade og i rette Tid (3. Decb.) anmeldt Søprotest, ved hvilken han lod tilføre Protokollen, at „Skibet ved Afsejlingen fra Ringkøbing 27. Novb. var velforsynet med Pumpe, dobbelt Krave om disse og om Masten, Skalkning og Presenning over Lugerne, alt efter god Sømandskotume.

Samme Dag og Dagefter sejlede de Refshorn forbi, men Storm og Ebbestrøm tvang ham til, for ikke igen at drive nord paa, at ankre for Hvidbjerg under Blaa-vands Forstrand. Stormen tog samme Dag til, og Skibet kunde ikke bjerpe sig paa aaben Strand; man maatte derfor se at søge Havn, men for at komme under

Sejl nødtes de til at kappe deres daglig Anker. Under Sejlladsen slog Stormen Bommen til Storsejlet i Stykker, der nødte dem til atter at ankre for Pligtankeret indtil paafølgende Lørdag Morgen, da den ene Arm sprang af samme ved Letningen, Det var altsaa dobbelt nødvendigt at søge Havn for at redde Skib og Ladning, og de naaede samme Dags Eftermiddag Kl. 1 lykkelig Fanøs Havn, hvor de siden og endnu arbejder paa at oprette og reparere anførte Skade, da Skipperen det snarest muligt, at Skaden er i Stand og Vind og Vejr vil føje, agter at fortsætte Rejsen. Han gjorde nu imidlertid lovlig Søprotest imod al ham tilføjet Skade samt det Ophold og de Bekostninger, som deraf og at Vind og Vejr bliver Følge, hvorhos han ogsaa reserverede sin og alle Vedkommendes Ret i alle Maader. Endnu bemærkede Skipperen, at skønt de stedse kan pumpe læns Skib, var det dog muligt, at der kan være kommet Vand til Ladningen, det han ikke kunde vide, men skulde Skibet formedelst den haarde Vinter eller Modvind blive liggende her nogen Tid, troede han det særdeles fornødent, at Ladningen undersøges og muligt for en Del udlades, hvorfor han da tør forvente høje Kollegie eller Øvrigheds Resolution".

Birkedommer Nørup udbad sig derefter et Udtog af Skibsjournalen. Denne overleveredes ham og lyder saaledes:

"Torsdag 27. Novb. Vinden øst med flov Kuling. Kl. 1 kom Lodsens om Bord og resolverede sig til at gaa Gabet (d. e. Nymindegab) ud, hvortil vi straks var villig, ankrede op Kl. 2 og kom til Grund i Gabet, men kom straks flot igen og kom saa lykkelig ud, Kl. 4 kvitterede vi Lodsens og satte Kursen sydvest hen efter Hornet, Vinden hel øst, helt flov, om Aftenen Kl. 5 naaedes Hornet, Vinden sydøst, frisk Kuling og overtrukken Luft, krydsede syd efter.

Fredag d. 28. Om Morgen Kl. 2 maatte vi for at stoppe Søstrømmen og ikke drive nord efter resolve at gaa til Ankers ved Hvidbjerg paa 4 Favne Vand. Om Morgen gik Vinden syd paa, og det begyndte at blæse haardt, som efterhaanden blev haardere, Kl. 7 begyndte vi at hive ind paa Tovet, men kunde paa ingen Maade lægte den, hvorefter vi resolverede at kappe Tovet Kl. 8, om det var muligt derved at naa Graadybet for at faa Havn; vi krydsede da syd efter, men Stormen blev jo længere jo haardere, saa at Skibet arbejdede overmaade svært, og bestandig gik Søerne over Skibet hen.

Kl. 12 halsede Fordevind om, i samme Tid slog Vinden tillige med Søen vores Bom til Storsejlet i tre Stykker, da vi ikke kunde sejle længere resolverede vi til for at redde Skib og Ladning for Stranding at lade Pligtankeret gaa, stak den hele Tov ud. Skibet arbejdede og slingrede overmaade stærkt, og Søen slog bestandig over Dækket, men Gud ske Lov holdt Anker og Tov det ud, Kl. 10 bedredes Vinden og løb paa en S.S.V. med Regn, og siden tog Vinden mere af.

Lørdag d. 29. om Morgen Kl. 6 reparede vi Bommen med Surringer for derved om muligt at naa Havn. Kl. 8 begyndte vi at hive ind paa vores Tov. Vinden var da sydvest, Ankeret var saa haardt i Grunden, at den ikke lod sig lægte, men af Sæns Urolighed sprang den ene Arm af den, sejlede Bidevind sydpaa, Kl. 10¹/₂ fik vi Kending af Brændingen for Graadyb og resolverede at gaa ind for at bjerpe Skib og Ladning og kom, Gud ske Lov og Tak, for Ankers i Fanø Havn Kl. 1.

Niels Stephensen, Frands Bertelsen,
Styrmand. Matros."

Vinteren tvang ham til at blive liggende i Nordby indtil 9. Febr. 1807, da han gennem Søretten lod tilgaa Regeringen Anmodning om, "at denne vilde tage Del i og bære den Byrde med, som saavidt Ladningen betræffer, har foraarsaget ham, da Opholdet og Søskaden paa hans Fartøj og Takkelage bliver ham følelig nok. Til den Ende bad han om, at Synsmændene maatte skønne, hvad Svind Udlosningen og Kastningen af Kornet anses at kunne være paa hans Ladning."

Synsmændene ansatte Svindet til 1 Fdk. for hver Tønde. Udgifterne havde andraget 56 Rdl. Kur. Retten indstillede til Rentekammeret at godtgøre Skipperen de hafte Udlæg, som formodentlig ogsaa blev imødekommen.

Med føjelig Vind afsejlede han derefter og fuldførte lykkelig sin Rejse til Itzehoe.

Efter Krigens Udbrud i 1807 blev der snart Mangel paa Levnedsmidler i Norge, og Regeringen rekvirerede da en stor Del af Fanøs Tonnage til at overføre saadanne fra Ringkjøbing, Hjerting og Fanø. Blandt de dertil udtagne var ogsaa Jacob Nielsen Warrer. Skibet skulde for Assurancens Skyld — baade for Opbringelse af Fjenden og Søskade eller Forlis — takseres, og ved den i 1808 foretagne Besigtigelse, fandtes det at kunne ansættes til en Værdi af 2400 Rdl. Kur. (7680 Kr)

Regeringen paatog sig Assurancerisikoen for en billig Præmie i Forhold til den løbende Risiko.

Foruden Fragten tilstodes der baade Skipper og Mandskab en Præmie for hurtig Rejse, hvad de fleste Fanøskippere opnaaede at indkassere. De havde fra Regeringen faaet Paalæg om at skulle være yderst forsigtige og saa vidt muligt bruge de mørkeste Nætter til at sætte over Skagerak i, ligesom de skulde holde Kysten saa nær som muligt af Hensyn til de engelske Kapere, der laa paa Lur hele Vejen til Norge.

Til Beskyttelse af Øen for muligt Overfald af Fjenden blev der ved Indsejlingen af saavel Knuddyb som Graadyb anlagt Batterier, og Kommandoen overdraget Kaptajn W. Winckler († som Toldforvalter i Nordby 1833). Opsynet med Batteriet i Sønderho forestodes af Skibsfører Peder Thomsen († 1816) med Skibsfører Peder Hansen Brinch († 1826) som Næstkommanderende.

Kaptajn Winckler inspicerede jævnligt Batterierne ved Sønderho, hvortil han kom ridende paa en hvid Hest, deraf blev han altid kaldt „Kaptajnen paa den Hvide“.

Trods et Par Gange gjorde Forsøg lykkedes det heller ikke Englænderne at gøre Landgang paa Øen. Men udenfor laa de med deres Skibe og anholdte jævnligt Fiskerne for gennem disse at vilde erkyn- dige sig om Forholdene paa Fanø. Det vides dog ikke, at Fiskerne nogensinde har givet Fjenden de ønskede Oplysninger.

Det var ikke Fanøskipperne forment at tage Ladning med tilbage fra Norge, og adskillige benyttede sig ogsaa af, naar ellers Ladning kunde faas, at gøre dette.

Jacob Nielsen Warrer har saaledes ogsaa 18. Novb. 1809 i Bergen indtaget en Ladning bestaaende af Tran m. m. bestemt til Husum. Om denne Rejses Forløb meddeler han til Sørensen i Nordby, „at han var adskillige Gange i Søen, men Modvind nødte ham til at vende tilbage til forskellige Havne indtil han den 29. December gik tilsøs fra Svinør ved Lindesnæs, hvorfra han Natten til den 31. s. M. naaede her udenfor Øen, hvor Modvind hindrede ham i at gaa videre, og svær Isgang gjorde det yderst besværligt og farligt at komme herind; dog var han saa lykkelig ved Lodsens Hjælp at arbejde Skibet ind til Jorden ved „Pieter Jansen“ udenfor Havnen, hvor, saavidt man ved, Skib og Gods endnu er velbeholden, men dersom Storm og pludselig Isgang sig, var begge Dele, selv under bedst muligt Op-

sigt, meget udsat for Skade, ja, total Forlis.

Han gjorde derfor en lovlig Søprotest imod Alle og Alt, som kan eller maatte hindre ham i Rejsens Fremme, samt imod al den Skade, som Skib og Gods formeldst disse Hindringer maatte lide, hvorhos han forbeholdt sig og alle Vedkommendes lovlige Ret i alle optænkelige Maader.

Protesten blev modtagen samt Skipperens og enhver andens Ret i alle Maader reserveret.

Fanø, den 10. Januar 1809.

Nørup. *Jacob N. Warrer. Deigaard.
S. Mandøe.*

Samme Aar i Juni Maaned indtager han en Ladning Tran og Lys i Egersund i Norge ligeledes bestemt for Husum og paa Rejsen nedefter anløber han Fanø for at orientere sig angaaende Fjendens Stilling i Henhold til Paalæg af Afladeren. Ladningens Modtager er Firmaet Wilhelm Fried & Guldzow i Hamborg, der føler sig brøstholden ved Afbrydelsen af Rejsen og lader ved sin befuldmægtigede Agent Niels Jacobsen af Nordby gøre Protest hos Sørensen med Paastand om, at Skipperen skal deltage i Afholdelse af alle af dette Ophold flydende Udgifter.

Herimod gør Jacob Nielsen Warrer Protest. Det hedder derom i Sørensen-protokollen:

„Skipperen Jacob Nielsen Warrer fremstod og anmeldte, at Afsenderen havde paalagt ham, at naar han kom paa Kysten af Jylland og fandt Lejlighed at anløbe en Havn, hvorfra Efterretning om Sejladsens Sikkerhed kunde have, skulde han søge samme; og da han d. 16. d. M. indtraf her uden for Landet, kom Lodserne herfra med den Efterretning og Befaling fra Øens Kommandant, at da Listerdyb var blokeret af de Engelske, maatte han for Tiden ikke fortsætte Rejsen videre for ej at falde i deres Hænder, derfor havde han Kommandantens skriftlige Bevis af Dags Dato, som han fremlagde og lyder saaledes:

„Da den højstkommanderende Officer over de ved List stationerede Kanonbaade havde underrettet mig om, at der krydsede engelske Krigsskibe uden for Listerdyb, saa forbød jeg Skipper Jacob Nielsen Warrer, der kom fra Norge og vilde sejle til List, at fortsætte sin Rejse denne Vej, men befalede ham at gaa ind i Fanø Havn for siden at sejle østen om Øerne til Husum, hvortil han var bestemt.

Fanø, den 5. Juli 1809.

WINCKLER.

Paa Grund heraf paastod Skipperen sig fri for Ansvar i indbemeldte Tilfælde, samt forbeholdt sig og enhver anden Vedkommende deres lovlige Ret i Henseende til den Skade samme Ophold og dets Følger maatte aarsage, hvorhos han erklærede sig villig, saa snart muligt og det kan blive tilladt at fortsætte og fuldende Rejsen, men hvis man her vilde tage Lasten fra ham eller noget deraf da desuagtet nyde den fulde Fragt udbetalt i Følge Konossement og Loven.

Han sejler nu fremdeles for kongelig Regning uden Uheld indtil December 1811, da han med en Ladning Sild, Tran, Kobber m.m. indladet i Throndhjem og Bergen bestemt over Fanø til Husum, idet han skulde gaa ind gennem Graadyb for at gaa inden om Øerne til Bestemmelsesstedet af Hensyn til fjendtligt Overfald, der formodedes kunde ske, da Englænderne stadig lod Kapere krydse uden for disse.

Han afgik fra Throndhjem 15. August for at indtage Restladningen i Bergen, herfra afgik han 23. Sept., men maatte jævnlig af Hensyn til Faren for Opbringelse søge Havn i Norge. Kontrær Vind hindrede ogsaa Sejladsen, saa han først er for Graadyb 22. November, hvor han observerede betydelig Lækage af Ladningen, medens Skibet var tæt. Han anløb derefter Hjerting Red, hvor han udlossede Ladningen, og senere da alt var berigtiget fortsatte og tilendebragte Rejsen.

Aaret efter er han igen i Farten, men undgaar da ikke at blive opbragt af Englænderne. Paa en Rejse til Norge bliver Skib og Ladning ved en engelsk Price- retsdom af 30. 4. 1812 kondemneret.

De nærmere Omstændigheder ved Opbringelsen kendes ikke, da Søretsforklaringen derom ikke er sket ved Fanø Birketing, og det heller ikke vides ved hvilken Søret denne er sket. Ifølge Loven skulde nemlig Søforklaringen ske paa den første danske eller norske Plads, hvortil de hjemvendende Søfolk ankom.

Han var nu ude af Næringsvej, og Tiderne var alt andet end opmuntrende til at bygge nye Skibe i. Statsbankerotten skabte Pengemangel og Dyrtid. Men Heldet kom ham til Hjælp. I Sommeren 1811 var indkommen til Fanø en Slup „Doris“ kaldet, drægtig 27 Kom. Læster med en Ladning Tran. Skib og Ladning foregaves at være norsk Ejendom. Skipperen kaldte sig Jacob Ockesen og var Svensker. Papirerne var imidlertid ikke i Orden, og Toldvæsenet fattede Mistanke angaaende Ladningens Oprindelse, og da

en retslig Undersøgelse blev foretaget, viste det sig ogsaa, at Mistanken var berettiget, Papirerne var falske og Skib og Ladning var engelsk Ejendom.

Det hele blev beslaglagt og siden bortsolgt paa Auktion til Fordel for Statskassen.

Skibet blev købt af Købmand Niels Jacobsen, der var Ejer af Krogaarden og Øens største Skibsreder.

Dette Skib fik nu Jacob Nielsen Warrer at føre, og hermed indtraadte han atter i den samme Fart for kgl. Regning og gør heldige Rejser dermed, indtil han i December 1813 vil forsøge at gennemføre endnu en Rejse til Norge og indtager i den Anledning ved Fanø og Hjerting 250 Tdr. Rug, 2449 Lispund (19592 Kilo) Flæsk, 4530 Lispund (36240 Kilo) Smør. Det bliver desværre stille Vejr med Frost, der efterhaanden blev stærkere, saa at Udsejling blev umuligt og tilsidst tvang ham til at opgive Sejladsen efter flere forgæves Forsøg paa at forcere Isen. Han fik nu Ordre til fra Øens Kommandant, Kaptajn Winckler, at udlosse Ladningen, hvilket først tilendebragtes 20. Januar, da Isen stadig havde lagt Hindringer i Vejen for dette Arbejde og først 8. April — efter 4 Maaneders Ophold i Isen — kom han i Havn.

Skib og Redskaber havde lidt betydeligt under Opholdet i Isen, der til Tider havde truet med at skrue Skibet ned, og han tager derfor Besigtelsesmænd om Bord for at efterse, hvad Skibet havde lidt under det lange Ophold i Isen. Det viste sig, at det i høj Grad trængte til adskillige Reparationer, der derefter udførtes af Skibsbygmester Joh. Fr. Schrøder og beløb sig ialt til 3253 Rbdl.

De nærmere Omstændigheder ved denne uheldige Sejlads vil fremgaa af nedennævnte Udtog af hans Skibs-Journal.

„Udtog af Journalen paa Sluppen „Doris“, drægtig 24½ K. Læster, tilhørende Hr. Købmand Niels Jacobsen, Nordby, og føres af Skipperen Jacob Nielsen Warrer paa Rejsen fra Fanø med en Ladning Provision, for kgl. Regning, bestemt for Bergen:

1. December 1813 lagde Skibet paa Reden hægt og dægt inden og uden Bords vel torset med gode Ankere og Tove samt staaende og løbende Redskaber, Mast og Sejl og Pumper, med dobbelte Kraver om Mast og Pumper. Alt i forsvarlig Stand efter god Sømands Skik og Brug og samme Dag begyndtes at tage Ladning ind og laa saa under Ladning til 10. December, da vi fik det sidste af Ladningen om Bord. Tæt Skib.

11. December skalkedes Lugerne, og Rejsen blev forandret til at anløbe Christianssand og søge nærmere Ordre. Tæt Skib.

12. December. Udklarerede paa Toldboden i Hjerting. Laa stille med kontra Vind. Tæt Skib.

18. December. Vinden S. S. O., frisk Kuling. Blev tilmeldt fra Kommandant Winckler ikke at udsejle inden nærmere Ordre, laa da stille til

29. December. Vinden ret stiv Kuling. diset Luft. Fik Tilladelse at afsejle, naar Vinden blev føjelig. Tæt Skib. Laa nu stille for kontra Vind til

7. Januar 1814. Vinden nordlig med stærk Frost. Kl. 6 Morgen var Farvandet fuldt af Drivis. Kl. 7 kom Lodsens om Bord, tog Varpen ind og lettede Anker, levrede ud efter. Vinden stille og resolverede til at gaa til Ankers Kl. 10 for Modstrøm. Vinden omløbende til S. V. Lettede Anker Kl. 11. Fik Kl. 11½ en Hagelbyge af N. N. V. Maatte gaa til Ankers igen. Lettede Kl. 3½ og levrede ud efter. Gik til Ankers Kl. 6½ inden for Skallingen. Kl. 8 kom Isen voldsom ansættende, og vores Anker gik med, maatte stikke Tovet ud paa ¼ nær. Kl. 8½ var vi fri for Drivis. Kl. 10 kom Isen ansættende med Flodstrømmen. Var fri for Isen Kl. 11. Tovet lidt betydeligt. Vinden N. N. V., satte Vagten. Tæt Skib.

8. Januar. Vinden nordlig, flov Kuling. Kl. 6 Morgen hivede vi Ankeret stagvis i Mening at komme til Søs, men paa samme Tid kom Isen ansættende. Maatte nødes til at stikke Tovet ud igen paa ¼ nær med en overmaade svær Isgang. Tovet og Skibet led meget. Skar Vatterstaget af. Vinden stillede af og omløb til S. V. Kl. 1 Efterm. var den sværeste Isgang forbi, og da erklærede Lodsens, at det var umuligt at bringe Skibet i Søen. Resolverede da til at sejle op og søge Nødhavn ved Pieter Jansens Sand og fortøjede til Landet med 2 svære Ankere Kl. 3 formedelst den svære Drivis. Satte Vagten. Tæt Skib.

9. Januar. Vinden S. Kl. 3 kom Lodsens om Bord og en Baad med 5 Mand, for om det var muligt at bringe Skibet i Søen, men da Farvandet var fuldt af Drivis, var det ganske umuligt. Laa saa med en overmaade svær Isgang. Skibet led meget til

13. Januar, da Kommandant Winckler befalede at udlosse Skibet, da det var umuligt, at Skibet kunde udholde den

svære Isgang længere, laa saa med Ladningen i Losning til

20. Januar. Blev saa liggende hele Vinteren med Sejlene under for i Nøds-tilfælde at redde Skibet ved Sejlads, og i den Tid konserveredes Skibet saa godt som muligt, trods Isens Brækning rundt om det indtil 5. April, da vi havde den Lykke at faa Skibet i flodt Vand og drev saa med Isen ind i Havnen

5. April. Havde Besigtelsesmænd om Bord for at efterse, hvad Skade Skib og Tove har lidt af Isen, og hvad Skade Sejlene har lidt ved at have ligget hele Vinteren underslaet.

Besigtelsesmændene var Skibsbygmester Johan Frederik Schrøder, Skipper Hans S. Spelmann, Smed Chr. P. Beck og Rebslager Thomas C. Boochius, alle af Fanø, der erklærede, „at have eftersat den Skade, som af Is etc. er foraarsaget og befandt, at Noterne forskellige Steder især om Bagbords Side var ramponeret og bør forsees og kalfatres, hvortil vil medgaa:

6 Lispund (48 kg) Værk	48 Rbd.
5½ Lispund Beg	80 "
8½ Lispund Tjære	56 "
Arbejdsløn derved	140 "
Videre anses, at Skibets underhavende Sejl har lidt Skade efter bedste Skønsomhed for	550 "
Af Rebslagerarbejde vil medgaa	
1 Ankertov, 9 Tom. tykt og 100 Favne langt, vægtig 5 Skippund (800 kg)	1460 "
Anden Skade efter Skønnende	880 "
1 Vatterstag, 2 Lispund	39 "
	3253 Rbd.

I nuværende Mynt ca. 6506 Kr.

Skibet var ved Afrejsen takseret til 11,099 Rbd. Navneværdi (Værdi i Seddelpenge).

Ladningen bestod af 1086 Fjerdinger Smør, 291 hele Sider og 240 halve Sider Flæsk samt 250 Td. Rug. 1 Lispund (8 kg) Smør blev vurderet til 6 Rbd. 4 Mark Navneværdi, 1 Lispund Flæsk 6 Rbd. N. V. og 1 Td. Rug 14 Rbd. N. V., hvilket var den gangbare Markedspris, og da Varerne ikke havde taget Skade af Søvand, ansaas de for at være gode Varer, hvad man skulde synes var umuligt for Smørrets Vedkommende, der havde været over 4 Maaneder om Bord.

Af Slægten Warrers Historie.

Ved N. M. Kromann, Esbjerg.

Den ældste Person, som vides at have baaret Navnet Warrer er
Peder Nielsen Warrer f. ca. 1630, levede 1699, gift *Anne Mathisdatter* f. ca. 1636, levede 1677.

Deres Søn:

Niels Pedersen Warrer f. ca. 1670, levede 1723. Var Fisker og Landmand (Retsvidne ved Fanø Birketing 1700—19) gift 6.-3.-1701 *Mette Andersdatter*.

Deres Søn:

Jens Nielsen Warrer, døbt 6.-2.-1705. † 10.-12.-1790. Var Fisker og Baadskipper i Nordby, gift 26.-2.-1730 *Maren Clausdatter* f. 1708, begravet 17.-10.-1792.

Deres Søn:

Niels Jensen Warrer, f. 1732, † 16.-11.-1813. Skibsfører, senere Færgeskipper. Sandemand ved Fanø Birketing, gift 17.-2.-1762 *Anne Jacobsdatter*, f. 1734 † 26.-1.-1815.

N. J. Warrer ejede en Evert „Kup“ paa 6 Kommerce Læster, hvormed han sejlede paa Hamborg. Dette Skib blev i 1764 vurderet til 233 Rdl. Kurant = ca. 746 Kr. i Anledning af dets Beslaglæggelse af Toldvæsenet for formentlig begaaet Toldsvig ved Indførsel af Varer fra Hamborg, men blev efter foretagen Undersøgelse frikendt.

Deres Søn:

Jacob Nielsen Warrer f. 14.-9.-1777, † 21.-3.-1853 i Sønderho, Skibsfører, senere Gaardejer og Strandforpagter i Sønderho, gift I 17.-1.-1805 *Anne Jensdatter* f. 1777 † 16.-7.-1820, gift II 11.-3.-1829, *Anne Johannesdatter* f. 20.-9.-1784 i Sønderho. † 5.-5.-1847 s.St., (Datter af Skibsfører Johannes Nielsen Høy, Sønderho. Hun var Enke og været g. I med Skibsfører Mads Sørensen Jessen, Sønderho, der omkom ved Forlis i Nordsøen 1824, g. II Skibsf. Mikkel Johansen, Sønderho, der † s. St. 7.-3.-1828). Gift III 28.-6.-1848 i Sønderho *Lene Nielsdatter* f. 14.-10.-1823 i Sønderho, † 23.-12.-1895 s. St., (Datter af Skibsf. Niels Jessen Nissen og Ingeborg Jørgensdatter, Sønderho. Hun siden gift med Skibsf. Hans Jepsen Aarre, Sønderho, der † 1.-11.-1904).

Jacob Nielsen Warrer havde 6 Børn af 1ste og 2 af 3die Ægteskab nemlig:

Af 1ste Ægteskab:

I

Sidsel Jacobsdatter f. 13.10.1805 † 16.7.1872 i Gredstedbro, g. 18.12.1828 Christian Ehrenreich Husted, f. 2.12.1804 i Ringkjøbing † 5.5.1880 i Gredstedbro. Skibsfører, siden Kroejer i Gredstedbro.

4 Børn:

1. Anders Bertelsen Husted.
2. Jacob Warrer Husted.
3. Henriette Elise Husted.
4. Anne Husted.

II

Jens Jacobsen Warrer f. 2.9.1807, † 24.7.1875. Skibsfører, g. 22.3.1832. Mette Cathrine Jessen (D. af Færgeriejer H. J. Jessen) f. 30.3.1812, † 4.3.1895.

6 Børn:

1. Anne Jensdatter.
2. Hans Jensen Jacobsen Warrer.
3. Jacob Nielsen Warrer.
4. Morten Andersen Warrer.
5. Jens Warrer.
6. Søren Warrer.

III

Niels Jacobsen Warrer f. 25.10.1808. † 5.9.1857. Skibsfører, g. I 27.2.1838 Maren Hansdatter (D. af Skf. Hans Jepsen) f. 1805, † 3.7.1852, g. II 3.4.1857 Sidsel Lauridsdatter (D. af Laurids H. Jepsen) f. 1823 † *.

6 Børn:

1. Anne Warrer.
2. Hans Jepsen Warrer.
3. Karen Nicoline Warrer.
4. Søren Warrer.
5. Jacob Husted Warrer.
6. Maren Nielsine Warrer.

Anne Jacobsdatter, f. 1810, † 6.11.1829. Ugift.

V

Jens Nielsen Jacobsen Warrer f. 27.11.1811, omkommen i November 1861, Skibsfører g. 17.11.1839 i Randers, Anne Marie Nielsdatter † 3.8.1903.

4 Børn:

1. Ane Warrer.
2. Anne Cathrine Warrer.
3. Ane Jacobine Warrer.
4. Karen Nicoline Warrer.

VI

Søren Jacobsen Warrer f. 16.8.1817, omkommen i Oktober 1845, Skibsfører, g. 5.2.1839 Karen Pedersdatter Clausen. (D. af Skinsf. P. Clausen) f. 8.8.1814, † 29.9.1855, (som Enke efter Skinsf. Jens H. Christiansen).

1 Barn:

1. Jacob Warrer.

Af 3die Ægteskab:

VII

Johannes Jacob Warrer f. 16.1.1849 i Sønderho, Dampskibsfører, R. a. D., Bopæl Kjøbenhavn, † 4.12.1930 s. St., g.

9.2.1871 i Sønderho. Lene Marie Brinch, se „Slægten Sonnichsen, Nykj. 1908“, (Side 24) f. 27.3.1851 i Sønderho.

12 Børn.

1. Hans Jacob Warrer.
 2. Jes Nielsen Warrer.
 3. Helene Jacobine Warrer.
 4. Peter Marius Nissen Warrer.
 5. Meta Warrer.
 6. Jacob Warrer.
 7. Anna Warrer.
 8. Otto Warrer.
 9. Olga Warrer.
 10. Otto Valdemar Warrer.
 11. Kathrine Marie Warrer.
 12. Johannes Leonard Warrer.
- 1.—2. er f. i Sønderho.
3.—12. er f. i Esbjerg.

VII

Anne Warrer, f. 22.3.1851 i Sønderho, † 13.3.1853 s. St.

Hvor ingen Stedbetegnelse er angivet ved de forskellige Data, er denne Nordby paa Fanø.

Om Navnet Warrers Oprindelse vides intet bestemt. Det staves noget forskelligt i de gamle Dokumenter, Tingbøgerne og Kirkebøgerne, hvad meget ofte var Tilfældet i forrige Tider, saaledes har jeg set det skrevet Warer, Varer, Warre og Vahrer. Et Sted staar Peder Nielsen, Vahrer, altsaa med et Komma efter Nielsen, hvilket kunde tyde paa, at med Ordet Vahrer hentydes til en Stilling, vedkommende har indehaft, og her kan da blive Tale om, at vedkommende har sat „Varer“ eller „Vartegn“ (Kabere, Sømærker og lignende) til Vejledning for søfarende Sejllads. I en gammel Liste over Folk i Ribe er Navnet „Varer“ netop vedføjet en Mands Navn, som vides at have været beskæftiget med Udlægning af Sætønder i Knudedyb. Jeg kan ikke tænke mig nogen bedre Forklaring til Navnets Oprindelse.

At Navnet skulde have noget med Byen Varde at gøre er ikke tænkeligt, da denne By jo som bekendt kaldes „Waahr“ i Fanødialekten. Noget mere Rimelighed kan det have, om Navnet kan henføres til „Warre“ d. e. en sandet Kyststrækning, og at en Person som har boet der, kan have faaet Navnet deraf, men da hele Fanøs Kyst er af sandet Beskaffenhed, kan der næppe bygges paa denne Opfattelse. Det skal dog bemærkes, at der i Sønderho er et Sted, der kaldes „Warremund“.

Hvorom alting er, maa det siges, at det er et smukt Navn, og som nu bæres af mange rundt omkring i Danmark, alle nedstammende fra Skibsfører Jacob Nielsen Warrer, der paa et givet Tidspunkt var den eneste Bærer af Navnet, hvilket Navn takket være hans store Flok af Sønner, undgik den Skæbne at gaa i Glemmebogen.